

PLÁN MÍSTNÍHO ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY
PRO K.Ú. LESNÁ U ZNOJMA
samostatná část Odůvodnění územního plánu Lesná

Pořizovatel: Městský úřad Znojmo, odbor územního plánování a strategického rozvoje,
oddělení územního plánování
Zhotovitel: Ing. Jaroslav Krejčí, Na Svahu 18, 669 02 Znojmo
Datum: červenec 2014

OBSAH:

	strana
1. Textová část	3
1.1. Popis řešeného území, širší územní vztahy, struktura PF	4
1.1.1. Současný stav dokumentace ÚSES	4
1.2. Přírodní podmínky	5
1.2.1. Klimatologie	5
1.2.2. Geologie a geomorfologie	5
1.2.3. Pedologie	5
1.2.4. Hydrologie	6
1.3. Biogeografie - vymezení skupin typů geobiocenů	6
1.3.1. -3BS Erodivané plošiny na kyselých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.	6
1.3.2. -3RE Plošiny na spraších v suché oblasti 3. vegetačního stupně	7
1.3.3. Stručná charakteristika STG na ZPF	8
1.4. Popis a analýza aktuálního stavu krajiny	9
1.4.1. Lesní porosty	9
1.4.2. Trvalé travní porosty	9
1.4.3. Břehové a doprovodné porosty vodních toků a ploch	9
1.4.4. Doprovodná vegetace komunikací	9
1.4.5. Rozptýlená trvalá vegetace	9
1.4.6. Zahrady, sady, vinice	9
1.5. Kostra ekologické stability	10
1.6. Návaznost na nadregionální a regionální SES, koncepce návrhu MÚSES	11
1.6.1. Nadregionální ÚSES	11
1.6.2. Regionální ÚSES	11
1.6.3. Místní územní systém ekologické stability	11
1.6.4. Biocentra a biokoridory	11
1.6.5. Interakční prvky	11
1.6.6. Parametry ÚSES	12
1.7. Skladba dřevin podle STG (podle Buček, Lacina, doplněno Tichá)	13
1.8. Doporučená skladba dřevin pro pásové výsadby	14
1.9. Významné krajinné prvky a ZCHÚ	15
1.10. Zvláště chráněná území (§14) zákona č. 114/1992 Sb.	15
1.11. Přírodní památky (§36) zákona č. 114/1992 Sb.	15
1.12. Národní parky (§ 15) ZÁKONA Č. 114/1992 SB	15
1.12.1. Ptačí oblasti	15
1.13. Evropsky významné lokality	15
1.13.1. Evropsky významná lokalita Podyjí - Kód lokality: CZ0624096	16
1.14. Vymezení používaných pojmů	17
1.15. Zajištění plné funkce ÚSES	18
1.15.1. Obecně	18
2. Tabulková část	19
2.1. Vysvětlivky k tabulkové části:	20
2.2. Biocentra	22
2.3. Biokoridory	22
2.4. Interakční prvky	24
2.5. Potřeba plochy pro založení MÚSES na ZPF	27

1. TEXTOVÁ ČÁST

Zhotovitel: Ing. Jaroslav Krejčí, sídlem: Na Svahu 18, Znojmo, PSČ 669 02, tel/fax: 515225127, email: jarkrejci@volny.cz,

Autorizovaný projektant: Ing. Jaroslav Krejčí, sídlem: Na Svahu 18, Znojmo, PSČ 669 02, tel/fax: 515 225127, e-mail:jarkrejci@volny.cz, pořadové číslo autorizace České komory architektů: 02 947, IČO: 64437175

Zpracoval: Ing. Jaroslav Krejčí

Spolupráce: Ing. arch. Josef Kolman, Dvořákova 21, 66902 Znojmo

Pořizovatel a uživatel: Obec Lesná

Obecní úřad s rozšířenou působností: Znojmo

Pořizující orgán: MěÚ Znojmo, odbor územního plánování a strategického rozvoje, oddělení územního plánování

1.1. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ, ŠIRŠÍ ÚZEMNÍ VZTAHY, STRUKTURA PF

Návrh plánu lokálního systému ekologické stability řeší katastrální území Lesná u Znojma ležící v severozápadní části okresu Znojmo. Celková plocha řešeného území je 343,0 ha. Nadmořská výška osciluje v rozpětí od 428 m.n.m.(u hranice k.ú. u Klaperova potoka až po nejvyšší kótu (472 m.n.m.) u kóty Mlýnek.

Struktura půdního fondu (stav k roku 2013)

Sledovaný jev	údaj
Podíl zemědělské půdy z celkové výměry (%)	83,7
Podíl orné půdy ze zemědělské půdy (%)	89,4
Podíl trvalých travních porostů ze zemědělské půdy (%)	7,0
Podíl zastavěných a ostatních ploch z celkové výměry (%)	13,0
Podíl vodních ploch z celkové výměry (%)	0,3
Podíl lesů z celkové výměry (%)	3,0
Orná půda - rozloha (ha)2	257
Chmelnice - rozloha (ha)2	-
Vínice - rozloha (ha) 2	-
Zahrady - rozloha (ha) 2	10
Ovocné sady - rozloha (ha) 2	-
Trvalé travní porosty - rozloha (ha)2	20
Lesní půda - rozloha (ha)2	10
Vodní plochy - rozloha (ha)2	1
Zastavěné plochy - rozloha (ha)2	9
Ostatní plochy - rozloha (ha)2	36
Zemědělská půda - rozloha (ha)2	287
Celková výměra (ha)2	343
Koeficient ekologické stability	0,14

Z tabulek je zřejmé, že převládajícím krajinným elementem je v řešeném území zemědělská půda, která je dělena do velmi rozměrných bloků, oddělených navzájem nepravidelnou sítí polních cest a několika větrolamů s polní cestou. Ze zemědělské půdy dominuje opět orná půda, chybí kulturní louky. Zastoupení jednotlivých kultur zcela neodpovídá zdejšímu charakteru a morfologii krajiny. Nízký podíl rozptýlené zeleně a místy absence liniových porostů podél sítě polních cest agrární část území značně destabilizuje a je navíc jednou z hlavních příčin zrychlené eroze. Krajina je v části rozsáhlých agrocenóz na severu nedostatečně propojena sítí polních cest a nedostatečně ochráněna proti větrné erozi.

1.1.1. Současný stav dokumentace ÚSES

Do roku 2014 byly vypracovány tyto dokumentace:

1. Obnova ekologické stability zemědělské krajiny na vybraném území kolem NP Podyjí, HYDROEKO, listopad 2008.
2. Plán ÚSES na území NP Podyjí a jeho ochranného pásma, Projekce zahradní, krajinná a GIS, s.r.o., 2014

Hlavní účel plánu lokálního systému ekologické stability pro k.ú. Lesná u Znojma:

- > Vymezení a návaznost prvků ÚSES na vyšší hierarchický stupeň
- > Zapracování dokumentace do územního plánu Lesná
- > opatření k ochraně a tvorbě ŽP, zvelebení krajiny a zvýšení její ekologické stability, podpora biodiverzity krajiny)
- > zachování a tvorba krajinného rázu (podpora strukturálních prvků krajiny a estetických hodnot, jedinečnosti a mnohotvárnosti krajiny)

1.2. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

1.2.1. Klimatologie

Klíma je teplé (T2) až velmi teplé (T 4), převážně suché, s teplotními sumami za malé vegetační období 2500 - 2800 °C. Pro plošiny je charakteristická zvýšená větrnost, pro vyšší svahové polohy a plošiny příznivý režim minimálních teplot se sníženou náchylností k tvorbě lokálních inverzí, což dokládá vysoký podíl sadu. Údolní dna a úpatí trpí naopak náchylností k tvorbám lokálních inverzí.

1.2.2. Geologie a geomorfologie

Území leží na okraji Českomoravské vrchoviny při kontaktu s Dyjskosvrateckým úvalem.

Geomorfologicky je území členěno:

soustava Česko-moravská soustava

 podsoustava Česko-moravská soustava

 celek Jevišovická pahorkatina

 podcelek Znojemská pahorkatina

 okrsek Šatovská pahorkatina

Reliéf je velmi plochý, převažují rozsáhlé zcela mírně zvlněné plošiny, které pouze u okrajů jsou rozčleněny zářezávajícími se toky.

Substrát je velmi monotónní, tvoří jej velké celky ortorul, pararul, žulorul a migmatitů, které se od sebe navzájem liší jen málo. Ojedinelé bazičtější vložky tvoří amfibolity a erlány, ale ty se na povrchu prakticky neprojevují, neboť jsou překryty zvětralinami okolních hornin. Pouze na okraji NP Podyjí se nacházejí svory.

1.2.3. Pedologie

Převážnou část půd představují hnědé půdy a hnědozemě oglejené. Zbytek ploch tvoří z části glejové půdy a oglejené půdy nebo illimerizované půdy a hnědozemě illimerizované. Nejlepšími půdami katastru jsou Hnědozemě (typické, černozemí). Dle bonitace zemědělských půd se v řešeném území nejčastěji vyskytují tyto hlavní půdní jednotky:

HPJ 10 Hnědozemě (typické, černozemí), včetně slabě oglejených forem na spraši; středně těžké s těžší spodinou, s příznivým vodním režimem

HPJ 12 Hnědozemě, případně hnědé půdy nasycené a hnědé půdy illimerizované, včetně slabě oglejených forem na svahových hlínách; středně těžké s těžší spodinou; vláhové poměry jsou příznivé, ve spodině se projevuje místy převlhčení

HPJ 14 Illimerizované půdy a hnědozemě illimerizované, včetně slabě oglejených forem na sprašových a svahovinách; středně těžké s těžkou spodinou, vláhové poměry jsou příznivé

HPJ 29 Hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy převážně na rulách, žulách a svorech a na výlevných kyselých horninách; středně těžké až lehčí, mírně šterkovité, většinou s dobrými vláhovými poměry

HPJ 32 Hnědé půdy a hnědé půdy kyselé na žulách, rulách, svorech a jim podobných horninách a výlevných kyselých horninách; většinou slabě až středně šterkovité, s vyšším obsahem hrubšího písku, značně vodopropustné, vláhové poměry jsou velmi závislé na vodních srážkách

HPJ 37 Mělké hnědé půdy na všech horninách; lehké, v ornici většinou středně šterkovité až kamenité, v hloubce 0,3 m silně kamenité až pevná hornina; výsušné půdy (kromě vlhkých oblastí)

HPJ 45 Hnědozemě oglejené na svahových hlínách se sprašovou příměsí; středně těžké, až slabě šterkovité, náchylné k dočasnému zamokření

HPJ 47 Oglejené půdy na svahových hlínách; středně těžké až středně skeletovité nebo slabě kamenité, náchylné k dočasnému zamokření

HPJ 64 Glejové půdy a oglejené půdy zbažinné, avšak zkulturněné, na různých zeminách i horninách; středně těžké až velmi těžké, příznivé pro trvalé travní porosty, po odvodnění i pro ornou půdu

HPJ 67 Glejové půdy mělkých údolí a rovinných celků při vodních tocích; středně těžké až velmi těžké, zamokřené, po odvodnění vhodné převážně pro louky

1.2.4. Hydrologie

Podle hydrologické rajonizace celé zájmové území spadá do rajonu R53 oblasti vltavsko - dunajské elevace.

Řešené území je odvodňováno do povodí:

řeky Dyje - id. vodního toku (CEVT) 414030160

- Klaperův. potok. - id. vodního toku 411770000100

Potoky byly upraveny pro potřeby intenzivního zemědělského využívání krajiny.

Hydrologicky i ekologicky je nezanedbatelná nádrž pod družstvem, který byl nedávno rekonstruován.

1.3. BIOGEOGRAFIE - VYMEZENÍ SKUPIN TYPŮ GEOBIOCENŮ

Z hlediska vyšší biogeografického členění lze řešené území, na základě trvalých ekologických podmínek zařadit do bioregionů, biochor a skupin typů geobiocénů (STG). Z hlediska vyššího biogeografického členění lze řešené území, na základě trvalých ekologických podmínek zařadit do provincií, bioregionů, biochor a skupin typů geobiocénů. Charakteristika biochor byla převzata dle Biogeografického členění České republiky, Culek 1996, Enigma Praha.

Řešené území se nachází v Jevišovickém biogeografickém regionu č. 1.23 .

Bioregiony jsou reprezentovány těmito biochorami :

-3BS Erované plošiny na kyselých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.

-3RE Plošiny na spraších v suché oblasti 3. v.s.

1.3.1. -3BS Erované plošiny na kyselých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.

Typ je vázán na jižní Čechy a jihozápadní Moravu. Nejvíce je zastoupen v Jevišovickém bioregionu, kde leží 341 km².

Reliéf je velmi plochý, převažují rozsáhlé zcela mírně zvlněné plošiny, které pouze u okrajů jsou rozčleněny zařezávacími se toky. Plošiny jsou zpravidla bez nápadnějších pahorků, jediné zpestření reliéfu tvoří malá údolí. Výrazná údolí v typu prakticky chybí, jejich hloubka dosahuje zpravidla pouze do 40 m a jen výjimečně jsou se skalami (např. v údolí Gránického potoka a Jevišovky v Jevišovickém bioregionu). Výrazná údolí řek, na jejichž horní hraně se segmenty nacházejí (Vltava, Lužnice, Otava, Dyje, Jihlava, Oslava), jsou samostatnými typy biochor. I tato údolí jsou však pozoruhodně úzká a nepřilíživě hluboká (s výjimkou údolí Dyje a Jihlavy). Ve všech bioregionech jsou ojedinělé menší lomy. Větší koncentrace lomů je pouze v Českobudějovické pánvi, kde segmenty představovaly jediný blízký zdroj kamene.

Substrát je velmi monotónní, tvoří jej velké celky ortorul, pararul, žulorul a migmatitů, které se od sebe navzájem liší jen málo. Ojedinělé bazičtější vložky tvoří amfibolity a erlány, ale ty se na povrchu prakticky neprojevují, neboť jsou překryty zvětralinami okolních hornin. Pouze u Lukova, Podmolí a Citonic na okraji NP Podyjí se nacházejí svory. Všechny tyto horniny se rozpadají na ostrohranné kameny a hlinitokamenité zvětralininy. Místy se na povrchu plošin zachovaly fragmenty neogenních písků a na závětrných východních svazích malé závěje sprašových hlín až spraší. Převážná část povrchu je však tvořena hlinitokamenitými zvětralinami skalního podloží, které ale na den vystupuje pouze ojediněle.

Půdy jsou též poměrně monotónní. Zcela dominují mírně kyselé kambizemě, v plochých sníženinách na plošinách přecházející v kambizemě pseudoglejové a lokálně i v gleje, ty se nacházejí

i podél malých potoků. Na úpatích svahů, hlubších zvětralinách a sprašových závějích jsou udávány luvizemě, pod jehličnatými kulturami na plošinách kambizemě podzolované. Zcela vzácně se na svazích vyskytují rankery a litozemě jsou výjimečnými unikáty. Podél větších toků jsou vyvinuty glejové fluvizemě. Půdy mají světle hnědou barvu.

Klima je mírně teplé (MT11, MT9) a srážkově podprůměrné, zvláště v zimě, kdy zde přitom panují poměrně silné mrazy (Jevišovický bioregion - lidový název „moravská Sibiř“). Tento stav je do určité míry dán i plochým reliéfem s možností tvorby plošně rozsáhlých přízemních teplotních inverzí v noci a v zimě. Všechny segmenty jsou pak mírně ovlivněny fohnovým prouděním za Alpami, které podporuje rozkolísanost teplot a suchost klimatu. Na odlesněných plošinách jsou podmínky pro vznik silného přízemního větru. Expoziční klima se projevuje pouze na vzácných strmějších svazích - nejteplejší jsou pak jihozápadní, nejchladnější severovýchodní svahy.

Varianta jevišovická (1.23): Hercynské dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*) s jedlí zde výrazně dominují, místy je vegetace na jižních svazích doplněná i o teplomilné břekové doubravy (*Sorbo torminalis-Quercetum*). Podél větších potoků se vyskytují olšové luhy (*Stellario-Alnetum glutinosae*), na prameništích jasanové luhy (*Carici remotae-Fraxinetum*), na místech s déle stagnující vodou i bažinné olšiny (*Carici acutiformis-Alnetum*). Mimo les na prudších svazích jsou i acidofilní travníky svazu *Koelerio-Phleion phleoidis*.

1.3.2. -3RE Plošiny na spraších v suché oblasti 3. vegetačního stupně

Tento typ je reprezentován řadou středně velkých až velkých - vzácněji i malých - segmentů v nižších až středních polohách na okrajích starosídelního areálu v oblastech srážkového stínu západních Čech, jihozápadní Moravy a západního Slezska. .

Monotónní reliéf sprašových plošin bývá mírně oživen dlouhými mělkými úpady a nečetnými nivami vesměs malých toků, poblíž přechodů do pahorkatinných oblastí pak vzácně i 30 - 50 m vysokými mírnými údolními svahy rozrušovanými stržovou erozí. Pro charakter území má význam, zda se nachází v oblasti rozvodných plošin s autochtonními toky a návětrnou konvexní polohou, jako v Řipském bioregionu (1.2) a ve východní části Jevišovického bioregionu (1.23), nebo tvoří sníženiny v okolní krajině, což je typické v Rakovnicko-Žlutickém (1.16) a Karlštejnském (1.18) bioregionu, v 1.28 a na západě 1.23. Reliéf je zpestřován nečetnými hlínky a místy i činností ještě aktivních cihelen.

Substrát tvoří kombinace spraší a sprašových hlín, směrem do vyšších a vlhčích poloh přecházející v samotné sprašové hlíny a nakonec až v hlíny polygenetické. Typ přesto poskytuje velmi homogenní prostředí.

Půdní pokryv je tvořen pravými hnědozeměmi (1.1, 1.2, východ 1.23) nebo jejich kombinací s hnědozeměmi luvizemními a s luvizeměmi V nejdřívějších polohách se již vyskytují samotné luvizemě. Maloplošně se vyskytují kambizemě (převážně typické), vázané na vystupující podložní horniny.

Klima je většinou mírně teplé (MT10, MT11, na jihu a západě Jevišovického bioregionu i MT9 a MT5), místy (1.1, 1.2) až teplé (T2), mírně suché, s teplotními sumami za malé vegetační období 2400 - 2600 oC, ve vyšších polohách (1.16, 1.17, západ 1.23) o něco méně. Sklon k tvorbě lokálních inverzí a větrnost klimatu se odvíjejí od rozdělení poloh jednotlivých segmentů na vhloubenou a vypouklou část reliéfu.

Vegetace: Varianta hercynská (1.1, 1.2, 1.16, 1.17, 1.18, 1.23, 1.28): Potenciální vegetaci tvoří plošně rozšířené hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Podél větších potoků se vyskytují olšové jasaniny (*Pruno-Fraxinetum*), na prameništích jasanové luhy (*Carici remotae-Fraxinetum*), na místech s déle stagnující vodou i bažinné olšiny svazu *Alnion glutinosae*. Na odlesněných místech jsou nejčastější luční porosty svazu *Arrhenatherion*, v potočních nivách vlhké louky svazu *Calthion*.

1.3.3. Stručná charakteristika STG na ZPF

Legenda ke kódu STG:

Vegetační stupeň : 1. místo kódu	Trofická řada : 2. místo kódu	Hydrická řada : 3. místo kódu
1. dubový VS	A - oligotrofní (chudé živinami)	1 - půdy suché
2. bukodubový VS	AB - hemioligotrofní (polochudé živinami)	2 - půdy omezené řady
3. dubobukový VS	B - mezotrofní (středně bohaté živinami)	3 - půdy normální řady
4. bukový VS	BC - meminitrofní (polobohaté dusíkem)	4 - půdy zamokření řady
5. jedlobukový VS	BD - hemialkalofilní (polobohaté vápníkem) C	5 - půdy mokré řady
6. smrkodubojedlový VS	- nitrifilní (bohaté dusíkem)	
7. smrkový VS	CD - nitrialkalofilní (bohaté dusíkem a vápníkem)	
8. klečový VS		
9. alpský VS	D - alkalofilní (bohaté vápníkem)	

1.4. POPIS A ANALÝZA AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY

Krajinný ráz je určován rozsáhlou rovinou Znojemské pahorkatiny, která v jihozápadní části klesá k Dyjskému údolí. Protože podíl dochovaných pozitivních hodnot kulturní krajiny a ekologicky cenných krajinných struktur je na malé části území nadprůměrný, je část území součástí NP Podyjí. V odlesněném území, v agrární části území chybí především alejové výsadby u polních cest.

Ve vztahu k ekologické stabilitě krajiny mají zásadní význam pouze trvalé vegetační formace.

Dělíme je na:

1. lesní porosty,
2. trvalé travní porosty (louky, pastviny, stepi, lada),
3. břehové a doprovodné porosty vodních toků a ploch,
4. doprovodnou vegetaci komunikací,
5. rozptýlenou trvalou vegetaci,
6. zahrady, sady a vinice,

1.4.1. Lesní porosty

Charakter lesů v území lze členit na část severní a jižní

V severní části jsou lesy omezeny na plochy větrolamu. Hlavními dřevinami jsou lípa, topoly.

V jižní části území lesy náleží k rozsáhlým lesním komplexům Podyjí. Hlavními dřevinami jsou dub, borovice (zejm. v Podyjí), podružné jsou smrk a akát (lesní okraje, malé a středně velké lesy). Místy se zachovaly zbytky teplomilných doubrav s hodnotným podrostem. Většina lesů typu v národním parku Podyjí je chráněna II. zónou.

1.4.2. Trvalé travní porosty

V severní části travní porosty se nacházejí především v zamokřených nivách, kde jsou často zorněny. Ve volné krajině severně od obce trvalé travní porosty zcela chybí.

1.4.3. Břehové a doprovodné porosty vodních toků a ploch

Dominantní z hlediska hydrologického je v řešeném území Klaperův potok. V kontextu systému ekologické stability se vždy jedná o významné trasy migrace a příp. dalších pohybů (v rámci denní aktivity) živočišných i rostlinných organismů.

1.4.4. Doprovodná vegetace komunikací

Doprovodnou vegetací komunikací rozumíme vegetační pásy liniového charakteru, lemující v řešeném území silnice a polní cesty. Ovocné stromy v krajině jsou významným potravním zdrojem pro mnoho volně žijících živočichů a silniční aleje a stromořadí jsou jedním z posledních míst, kde jsou takové stromy ještě zachovány. Z hlediska ÚSES jsou použitelné zejména jako interakční prvky. Doprovodná vegetace polních cest v katastru je tvořena převážně ruderalizovanými travobylinnými pásy, místy se zbytky ovocných dřevin, které již dožívají a je nutné je začít postupně nahrazovat.

1.4.5. Rozptýlená trvalá vegetace

Jedná se zejména o dřevinná doprovodné a liniové porosty podél polních cest, o relativně malých výměrách, situovaných převážně na kultuře ostatní plochy. Tyto struktury jsou zastoupeny v malých plochách kolem zemědělského družstva a v části ploch výroby na severu katastru

1.4.6. Zahrady, sady, vinice

Sady vytvářejí pouze menší plochy v zázemí sídel a jednotlivých usedlostí. Sady ve volné krajině se prakticky nevyskytují.

1.5. KOSTRA EKOLOGICKÉ STABILITY

V řešeném území byly provedeny terénní průzkumy, vyhodnocena ekologická stabilita a na jejich základě vymezena kostra ekologické stability. Pro vyhodnocení KES byla použita 6-ti stupňová klasifikace: Stupeň ekologické stability jednotlivých typů aktuálního stavu ploch. K základnímu hodnocení byla použita následující klasifikace:

Stupeň ekologické stability		Typická společenstva, ekosystémy
kód	charakteristika	
0	výrazně nestabilní, bez přiroz. ekolog. vazeb	uzavřená zástavba, průmyslové plochy, kolejiště bez vegetace, odkaliště, skládky odpadků, vodní plochy zaklenuté
1	velmi málo ekologicky stabilní	orná půda, chmelnice, vinice, intenzivní sady orané, vodní toky silně znečištěné
2	málo ekologicky stabilní	intenzivní louky a pastviny, zatravněné sady, lada ruderální, vody středně znečištěné se zpevněním břehů, lesy degradované, zeleň v centrech intravilánů a u staveb, liniová vegetace ruderální a plevelná
3	středně ekologicky stabilní	louky, pastviny polokulturní, zatravněné maloplošné sady, zahrady s doprovodnou vegetací, lada s podílem ruderální a plevelné vegetace, vodní plochy a toky mírně narušené, lesy s nepůvodními monokulturami, plochy vyhrazené zeleně v intravilánech, liniová společenstva s malým podílem ruderálních a plevelných druhů
4	ekologicky velmi stabilní	louky, pastviny extenzivní s přirozenými druhy, nehnojené, hospodářsky zanedbané, postagrární lada, opuštěné lomy, pískovny, zemníky, rybníky s přirozenými společenstvy, lesy polokulturní a kulturní, s příměsí původních dřevin, též monokultury původních dřevin, liniová společenstva bez ruderálních a plevelných druhů, soubory přirozených společenstev na urbanizovaných plochách
5	ekologicky nejstabilnější	louky, pastviny přírodní subalpínské a vysokohorské, mokřady všeho druhu se zachovalými společenstvy, lesy přírodní a přirozené

Velká část území je bezlesí.. V odlesněné části území na severu od obce převažují agrocenózy monokulturních porostů náročných zemědělských plodin na velkých scelených honech bez drobných struktur alejí a mezí. V členitém území kolem obce se dochovalo drobnější členění ploch, záhumenky s liniovými výsadbami ovocných stromů meze.

V části agrární krajiny je kostra ES nedostačující. Možnost zvýšení ES je dána mimo jiné nutností ochrany půdy proti erozi a potřebou zpřístupnění pozemků novými (obnovenými) polními cestami. Kostra ekologické stability řešeného území je tvořena (plošně a ekologicky vzato) zejména

Kostra ekologické stability řešeného území je tvořena (plošně a ekologicky) zejména:

1. Území NP Podyjí se všemi strukturami krajinných prvků
2. Nivou a lesním Klaperova potoka
3. Rekultivovaná plocha za ZD

1.6. NÁVAZNOST NA NADREGIONÁLNÍ A REGIONÁLNÍ SES, KONCEPCE NÁVRHU MÚSES.

Pro řešené území není v současné době platná žádná územně plánovací dokumentace vydaná krajem. Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje (dále jen „ZÚR JMK), které byly Zastupitelstvem Jihomoravského kraje vydány dne 22.9.2011 usnesením č. 1552/11/Z 25., byly rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21.6.2012, který nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, zrušeny. Tato dokumentace nevymezovala v řešeném území plochy pro Územní systém ekologické stability na regionální ani nadregionální úrovni. V souvislosti s výše citovaným zrušením ZÚR JMK byl, jako jev č.118 – „Jiné záměry orgánů veřejné správy“, předán pro aktualizaci Územně analytických podkladů ORP Znojmo materiál „Koncepční vymezení prvků R a NR ÚSES“, který byl poskytnut dle dohody všech sedmi věcně a územně příslušných orgánů ochrany přírody. Součástí poskytovaného údaje o území je textová část (metodické zásady pro aplikaci v procesu územního plánování).

1.6.1. NADREGIONÁLNÍ ÚSES

Nadregionální územní systém ekologické stability je vymezen dle Koncepčního vymezení regionálního a nadregionálního územního systému ekologické stability (odvětvový podklad orgánů ochrany přírody) ze srpna roku 2012. V k.ú. Lesná u Znojma je zastoupen jedním prvkem – nadregionálním biocentrem NRBC07 Údolí Dyje.

1.6.2. REGIONÁLNÍ ÚSES

Regionální územní systém ekologické stability je vymezen dle Koncepčního vymezení regionálního a nadregionálního územního systému ekologické stability (odvětvový podklad orgánů ochrany přírody) ze srpna roku 2012.. V k.ú. Lesná u Znojma není zastoupen žádným prvkem.

1.6.3. MÍSTNÍ ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY

1.6.4. Biocentra a biokoridory

Plán MÚSES navazuje na sousední generely MÚSES – Šumná, Onšov, Čížov, Horní Břečkov, Vracovice. Místní systém ekologické stability navržený pro řešené území na ZPF a PUPFI sestává celkem z 49 prvků, podrobněji popsanych v tabulkové části plánu. MÚSES je v řešeném území reprezentován třemi souvislými větvemi biokoridorů.

První větev K01 ve vlhké řadě prochází po Klaperově potoce (ekosystém vodní) přichází od severu z katastru Onšov do nadregionálního biocentra NRBC07 Údolí Dyje

Další větev prochází po východní straně katastru v mezofilní řadě od K02 – K05 z katastru Šumná do nadregionálního biocentra NRBC07 Údolí Dyje. V jižní části je vymezena k založení K03-K05.

1.6.5. Interakční prvky

Funkci interakčních prvků budou plnit doprovodná vegetace vodotečí, komunikací, protierozní meze a další přírodě blízké formace. Ostatní, rovněž důležité prvky pro zachování krajinných hodnot v území je nutné navrhovat při řešení komplexních pozemkových úprav. Systém Tyto požadavky byly také zpracovány v dokumentu: Obnova ekologické stability zemědělské krajiny na vybraném území kolem NP Podyjí, HYDROEKO, listopad 2008. K zabezpečení dalších důležitých funkcí v krajině (např. funkce protierozní, vodohospodářské, estetické apod.) je tato síť doplněna o interakční prvky. Mezi významné interakční prvky zde patří travnaté sady, břehové porosty a křovinatá společenstva na mezích. Navržená síť interakčních prvků je součástí návrhu plánu ÚSES.

1.6.6. PARAMETRY ÚSES

Limitující parametry biocenter a biokoridorů vychází z metodických principů vymezení ÚSES a jsou v rámci plánu ÚSES konkretizovány autorizovaným projektantem ÚSES, tj. odborně způsobilou osobou. Níže uvedené limitující parametry, dříve tzv. „minimální prostorové parametry“, byly převzaty z Věstníku MŽP 08/2012 - Metodická pomůcka pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability

Limitující velikosti biocenter

- Biocentra místního (lokálního) významu

Minimální velikost činí 0,5 ha, 1 ha, 3 ha až 6 ha v závislosti na funkčním parametru a cílových reprezentativních ekosystémech biocentra.

Lesní a luční ekosystémy: 3 ha

Ekosystémy mokřadů a stepních lad: 1 ha

Skalní ekosystémy: 0,5 ha

Kombinovaná lesní biocentra reprezentující dvě STG: 6 ha

- Biocentra regionálního významu

Minimální velikost činí 10 ha, 20 ha, 30 ha, 40 ha až 60 ha v závislosti na funkčním parametru a cílových ekosystémech biocentra.

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně, tvrdého luhu a přírodní ekosystémy 8. a 9. vegetačního stupně: 30 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně: 20 ha

Lesní ekosystémy 5. vegetačního stupně: 25 ha

Lesní ekosystémy 6. a 7. vegetačního stupně: 40 ha

Lesní ekosystémy olšin a měkkého luhu, ekosystémy mokřadů a stepních lad: 10 ha

Skalní ekosystémy: 5 ha

V případě holosečného způsobu hospodaření se minimální velikost lesních biocenter zdvojnásobuje. U oligotrofních stanovišť (troficky chudých) je možné minimální velikost zmenšit o 5 ha, maximálně o 10 ha, a to diferencovaně u lesních biocenter 1. až 7. vegetačního stupně. Optimální výměra lesního biocentra regionálního významu vesměs překračuje (z důvodů ochrany genofondu autochtonních dřevin) minimální doporučenou výměru genové základny lesních dřevin, tj. 100 ha.

- Biocentra nadregionálního významu

Minimální velikost reprezentativního biocentra činí 1000 ha a více ha, a to v závislosti na cílových ekosystémech biocentra.

Rozloha jádrového území se předpokládá cca 300 ha, protože by mělo zahrnovat celou škálu typických ekosystémů daného bioregionu. U unikátních nadregionálních biocenter není stanoven limitující parametr, ale je nutné stanovit optimální rozlohu individuálně. Rozloha vychází z aktuálního stavu unikátních ekosystémů, pro které bylo biocentrum vymezeno.

Limitující šířky biokoridorů

- Biokoridory místního (lokálního) významu

Minimální šířka činí 15 až 20 m terestrických ekosystémů, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů.

Lesní ekosystémy: 15 m

Ekosystémy mokřadů: 20 m

Ekosystémy stepních lad: 10 m

- Biokoridory regionálního významu

Minimální šířka činí 20 m, 40 m a 50 m terestrických ekosystémů, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů.

Lesní ekosystémy a ekosystémy mokřadů: 40 m

Luční ekosystémy: 50 m

Ekosystémy stepních lad: 20 m

- Biokoridory nadregionálního významu

Nadregionální biokoridory nemají dosud stanovenou limitující šířku. Vždy se jedná o složený biokoridor, kde minimální šířka pouze orientačně vychází z minimální šířky regionálního biokoridoru příslušného typu.

Limitující délky biokoridorů

- Biokoridory místního (lokálního) významu

Maximální délka činí 2000 m.

- Biokoridory regionálního významu

Maximální délka činí 500 m, 700 m a 1000 m, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů. Maximální vzdálenosti dvou regionálních biocenter je 8 km, a to za předpokladu alespoň 11 vložených mezilehlých místních (lokálních) biocenter.

Lesní ekosystémy, luční ekosystémy 5. až 9. vegetačního stupně: 700 m

Mokřadní ekosystémy: 1000 m

Ekosystémy stepních lad, luční ekosystémy 1. až 4. vegetačního stupně: 500 m

- Biokoridory nadregionálního významu

Maximální délka vychází orientačně z délek regionálních biokoridorů. Maximální délka činí 500 m až 700 m mezi vloženými biocentry místní (lokální) hierarchické úrovně, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů. Do nadregionálního biokoridoru musí být ve vzdálenostech maximálně 5 až 8 km vkládána regionální biocentra, a to diferencovaně dle typů cílových ekosystémů. Maximální vzdálenost dvou nadregionálních biocenter není stanovena.

- Nadregionální a regionální biokoridory mohou být složené.

U složených biokoridorů se do velmi dlouhého biokoridoru vždy vkládají biocentra místní (lokální) hierarchické úrovně (po 500 m, 700 m, 1000 m), popř. regionální biocentra (po 5 až 8 km). Vzdálenosti vložených biocenter jsou uvedeny v předcházejících odstavcích.

1.7. SKLADBA DŘEVIN PODLE STG (PODLE BUČEK, LACINA, DOPLNĚNO TICHÁ)

Vegetační stupeň (m n.m.)	Půdní a vlhkostní poměry	Rašelinisté	Pisky, skalní ostrohy	Chudší až středně botá stanoviště				Botá až živná stanoviště			Lužní lesy, potoční nivy Řady obocené vodou	
				A	AB	B	BC,BD	C	CD	D	Stagn.	Proudící
1.dubový (do 300(500))	bo, břp, kruš, jal, vruš,		Dbz, dbl, bo, vřes, genpil, bř, kruš, jal,	dbš, cer, lpv (lesostepní), jlp (lesostepní), jvb (skalní), břek, mah, všk, ptzob, ržb, ržp, ržš, ržcorymbifera, mandl, klok, dřš, tř, jab, hr, líska, sko, skč, skp, cratox, euver, jal, trn, řešetl, tavp, tpb (lesostepní), tuš, hb, kal, lpm, dřín, cratmon, střh, svída, eueu, jlp,jř. Pěstovaná – osk, ruj, js man,				jvb (lesostepní), jlp (lesostepní), jvb (skalní), břek, mah, všk, ptzob, ržb, ržp, ržš, ržcorymbifera, mandl, klok, dřš, tř, jab, hr, líska, sko, skč, skp, cratox, euver, jal, trn, řešetl, tavp, tpb (lesostepní), tuš, hb, kal, lpm, dřín, cratmon, střh, svída, eueu, jlp,jř. Pěstovaná – osk, ruj, js man,			dbl, js, jlp (lužní), jlv, jsú, jvb (lužní), lpv (lužní)vrbí, tpč, tpb (lužní), tps, tpos, oll, kruš, rbč, jiva, vrpo, vrna, vr3m, vrpl, vrko, hb, kal, lpm, dřín, cratmon, střh, svída, eueu, jlp, jř,	
2.bukodubový (200-400)				bo, Jihlav ad, bř, jal,	Dbz, bk, střh, svída,	jvtat, ruj, js man, boč,			jvb			
3.dubobukový (300-500)				Jal	dbl, dbš, cer, js, db, lpm, lpv (lesostepní) jlp (lesostepní), jvm, jvb, břek, malebka, dřín, líska, cratox, cratmon, trn, tuš, lonxyl, euver, eueu, ptzob, všk, ržš, ržg, svída, řešetl, dřš, tř, sko, skp,skč, srstka, jal, jab, hru, střh, tpos, tpb (lesostepní), jiva, muk, jř, tavp, klok, kal, Pěstované: oskeruše, md, much	dbl, js, lpv (lužní), jlp(lužní), jlv, tpč, tps, tpos, tpb (lužní), vrbí, vrkř, vrč, jlv, oll, eueu, střh, kruš, rbč, jiva, vrpo, vrna, vr3m, vrpl, vrko, jř, svída, kal,						
		Bk, dbz,	jlv, jlh, tis, , břečtan, cratcal			jlv						
4.bukový (dubojehličnatý) ((300)400-700(800))	bo, jal, bl, břp, kruš, vruš, vr5m	bo, bř, jal, Bo, bř, jř, sm, dbl, jal, Bo, bř, jal,	Dbjehl: dbl, jd, bo, sm, md, bk, js, hb, kruš, eueu, euver, ptzob, jab, hru, dřš, tř, dřín, řešetl, sko, skp, skč, cratmon, břek, tavp, klok, tuš, Liniová spol: trn, ržš, cratox, líska, jř, pěst sm, jd, md, bo, much, svída				dbl, js, eueu, tpb (lužní), tpč, vruš, vrpo, vrly, vrhl, svída, rbč, vrko,					
5.jedlobukový (600-900)			Bk: bk, dbz, dbš, db, md, js, jd, jvk, jvm, lpv, js, hb, lonxy, srstka, much, dřš, tř, dřín, sko, skp, skč, cratmon, eueu, euver, ptzob, břek, tavp, klok, svída, jlh, trn, ob, cratcal, lonxyl, tpos, jiva, , bzh, muk, jř, lpm, srstka, bzh, rba, rža, jal, střh, jřm, tis, kal,				oll, olš, vrkř, tpos, jvk, jlh, vrna, vr3m, jiva, střh, krušina, žid, jř, lpv (lužní), kal,					
6.smrkojedlobukový (900-1200)			bk, jd, sm, md, jvk, lpv, js, jlh, lonnig, eueu, vrsl, Liniová spol.: bř, jvk, sm, líska, ržš Pěst. ve vsích a alejích: lp, jv, jlm, js, jř, md, tř, bk, jd, sm, md, jř, jvk, js, lonig, lonxyl, rža, srstka, ribes alp, tpos, vrsl, kruš, střh, střs, jal, jiva, bzh, muk, jřm, tis,				olz, vrpo, vrly, vrhl					
7.smrkový(1100 - 1350)	bl, kleč, bo, břp, břtr, jal, kruš, vruš,	, bk, jvk, jř, rbs, rba, vrsl, lonig , bř, břp, břk, jal, střs, lmb, kleč, vruš, zh,				oll, olš, olz, střs, jř,						
8.klečový(nad 1300)	kleč, sm, m vrut', bzh	d, lmb jř, jřs, lonig, břp, břk, olz, vrd(Krk.), vrší (Jes.), vřla, vrby(Krk.a Jes.),				jals, střs, rbs, vruš, vrsí,						

1.8. DOPORUČENÁ SKLADBA DŘEVIN PRO PÁSOVÉ VÝSADBY

Vegetační stupeň (m n.m.)	Půdní a vlhkostní poměry	Kategorie	Rašelinisté	Pisky, skalní ostrohy	Chudší až středně botá stanoviště	Botá až živná stanoviště	Lužní lesy, potoční nivy, řady obocené vodou
					A, AB, B	BC, BD, C, CD, D	
1. dubový (do 300(500))		S	bo, břp,	bo, bř, dbl, dbz, jř,	dbl, dbz, dbš, cer, js, lpv, lpm, tř, jab, hru, jř, tpb, tpos,	dbl, js, jsú, jlv, lpv, lpm, vrbí, tpč, tpb, tpš, tpos, oll, db, jř,	
		SK			jlj, jvb, hb, břek, muk, mal, střh, cratox, cratmon, jal, řešetl, dřín,	jlj, jvb, cratmon, dřín, střh, jiva, vrpo, vr3m, vrpl, vrko,	
		K	kruš, jal, vruš,	kruš, jal, vřes,	líška, ržpo, ržš, ržb, klok, svída, eueu, euver, všk, ptzob, mandl, sko, skč, skp, dřš, trn, tavp, tuš, kal,	líška, vrna, rbč, svída, kal, eueu	
		IP			oskeruše, moruše, kašt, jvtat, jřpr, much		
2. bukdubový (200-400)		S	bo, břp,	bo, dbl, dbz, bř, jř,	dbl, dbz, dbš, lpv, lpm, jlv, js, jvm, bk, tř, jab, hru, jř, tpb, tpos,	dbl, js, jlv, lpv, vrbí, vrkř, vrč, tpč, tpb, tpš, tpos, oll, db, jř	
		SK			jlj, jvb, hb, břek, muk, mal, střh, cratox, cratmon, řešetl, dřín, jiva,	jlj, jvb, cratmon, dřín, střh, jiva, vrpo, vr3m, vrpl, vrko,	
		K	kruš, jal, vruš,	kruš, jal, vřes	líška, ržpo, ržš, ržg, ržb, klok, svída, eueu, euver, všk, ptzob, mandl, sko, skč, skp, dřš, trn, tavp, tuš, kal, lonxyl, srstka, jal, hedera,	líška, vrna, rbč, svída, kal, eueu	
		IP			oskeruše, moruše, kašt, jvtat, much, boč, md		
3. dubobukový (300-500)		S	bo, jd, břp	bo, dbl, dbz, jd, bř, jř	bk, dbz, dbl, dbš, cer, lpv, lpm, jlj, jlv, jlh, js, jvm, jvk, tř, jab, hru, jř, tpb, tpos,	dbl, js, jlj, jlv, jlh, lpv, vrbí, vrkř, vrč, tpč, tpb, tpš, tpos, oll, db, jř	
		SK			jvb, hb, břek, malebka, střh, cratox, cratmon, řešetl, dřín, jiva, muk, tis, cratcal	jvb, cratmon, dřín, střh, jiva, vrpo, vr3m, vrpl, vrko,	
		K	jal, vruš, vr5m,	kruš, jal, vřes,	líška, ržpo, ržš, ržg, klok, svída, eueu, euver, všk, ptzob, mandl, sko, skč, skp, dřš, trn, tavp, tuš, kal, lonxyl, srstka, hedera,	kruš, vrna, rbč, svída, kal, eueu	
		IP			much, kašt, jřpr,		
4. bukový (dubojehlíčnatý) (300)400-700(800))		S	bo, bobl, břpýř,	bo, dbl, bř,	dbl, dbz, dbš, jd, bo, sm, md, bk, js, jvk, jvm, lpv, lpm, jlh, db, jř, tř, jab, hru, tpos,	dbl, js, tpb, tpč, oll, olš, vrkř, jvk, jlh, jř, lpv	
		SK			břek, muk, cratmon, cratcal, cratox, dřín, střh, tis,	vrly, vrhl, vr3m, jiva, střh	
		K	kruš, jal, vruš, vr5m	jal,	líška, lonxyl, srstka, dřš, sko, skp, skč, eueu, euver, ptzob, tavp, klok, svída, kruš, řešetl, tuš, kal, trn, jiva, bzh, jřm, rba, rža, ržš, hedera,	Eueu, svída, rbč, vruš, vrpo, vrko, vrna, kruš, kal,	
		IP			much, jřpr,		
5. jedlobukový (600-900)		S	bo, bobl, břpýř,	bo, bř, jř, sm, jd, dbl,	bk, jd, sm, md, jvm, jvk, lpv, lpm, js, jlh, bř, tpos,	oll, olš, vrkř, tpos, jvk, jlh, js, jř, lpv	
		SK			cratox, cratcal, líška, jiva, muk, střh, tis,	vr3m, jiva, střh, vrly, vrhl	
		K	kruš, jal, vruš, vr5m	jal,	trn, lonxyl, lonig, eueu, vrsl, rža, ržš, srstka, rba, jřm, kal, bzh,	kruš, olz, vrpo, vrna, kal,	
		IP			md, tř, jřpr		
6. smrkjedlobukový (900-1200)		S	bobl, bo, břp,	bo, sm, jd, bř	bk, jd, sm, md, jř, jvk, js, tpos	olš, vrkř, oll, js, tpos, jř	
		SK			střh, jiva, muk, tis,	jiva, vrly, vrhl, střh, vr3m	
		K	kleč, jal, břtr, kruš, vruš	jal,	lonig, lonxyl, rža, srstka, rba, vrsl, kruš, střs, bzh, jřm,	olz, vrna, rbs, rba, .	
		IP			limba		
7. smrko vý(1100-1350)		S	bo, jř, bř,	sm, md, bo, bk, jvk, jř, bř, břp,		oll, olš, jřp,	
		SK			vrsl, vruš, jiva, muk, břk		
		K			rbs, rba, lonig, střs, k leč, vrsí, bzh,	olz, střs, rbs	
		IP			limba,		
klečový (nad 1300)		S	sm, md, lmb, jř, břp				
		SK	břk, vruš,				
		K	kleč, olz, jřs, lonig, vrd, vrší, vrla		p, vrby, střs, rbs, vrsí, vrut, bzh, jals		
		IP	limba				

1.9. VÝZNAMNÉ KRAJINNÉ PRVKY A ZCHÚ

Významný krajinný prvek (VKP) vyjmenované zákonem č. 114/1992 Sb. v § 3 písm.b) jsou zákona obecně lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy a dále jiné části krajiny, které příslušný orgán ochrany přírody zaregistruje podle § 6 zákona (zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, atd.).

1.10. ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ (§14) ZÁKONA Č. 114/1992 SB

V současnosti nejsou evidovány ani navrhovány nové ZCHÚ.

1.11. PŘÍRODNÍ PAMÁTKY (§36) ZÁKONA Č. 114/1992 SB

V současnosti není žádná Přírodní památka

1.12. NÁRODNÍ PARKY (§ 15) ZÁKONA Č. 114/1992 SB

Část území katastru Lesná u Znojma leží Národním parku Podyjí. Národní park byl vyhlášen ke dni 1. července 1991 nařízením vlády ČR č. 164/1991 Sb. K zajištění ochrany přírody na území NP Podyjí a jeho ochranného pásma byla zřízena Správa NP Podyjí.

1.12.1 PTAČÍ OBLASTI

Část území katastru Lesná u Znojma leží v ptačí oblasti CZ0621032 Podyjí.

Území se nachází na jihu Moravy při hranicích s Rakouskem a je ohraničeno obcemi Vranov nad Dyjí, Lukov, Znojmo a Hnanice. Navrhovaná ptačí oblast zahrnuje Národní park Podyjí a přilehlé okolí mimo národní park. Území má rozlohu 19 km na délku a 2-9 km na šířku.

1.13. EVROPSKY VÝZNAMNÉ LOKALITY

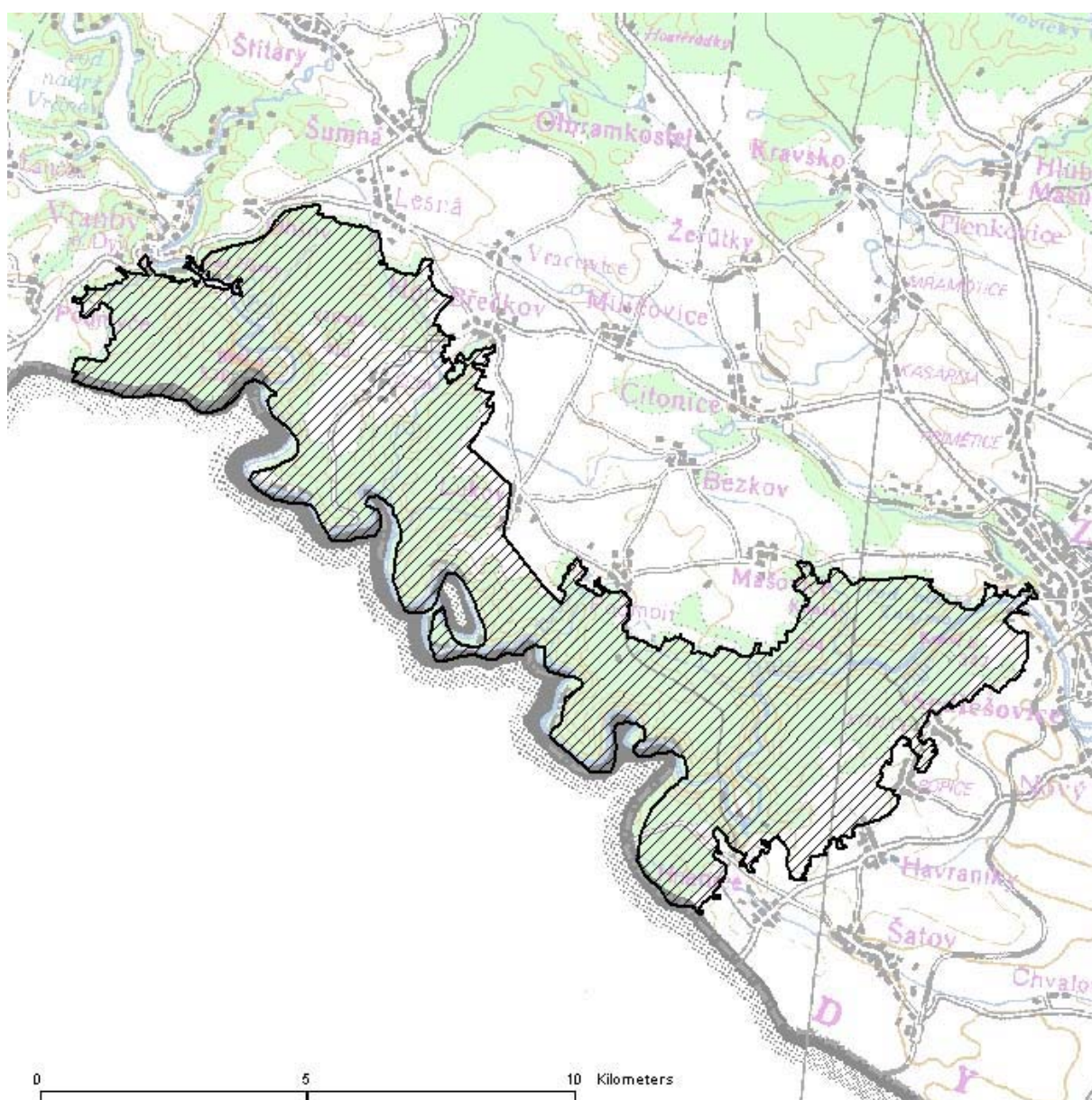
Evropsky významná lokalita (EVL) je jedním typem chráněných území v rámci soustavy NATURA 2000.

Termín evropsky významná lokalita je českým ekvivalentem anglického Sites of Community Importance (SCI). V rámci těchto lokalit jsou chráněny evropsky významná stanoviště a evropsky významné druhy. Evropsky významná stanoviště a evropsky významné druhy jsou vyjmenovány v přílohách směrnice O stanovištích (92/43/EHS), seznam evropsky významných stanovišť a druhů vyskytujících se v ČR je vyjmenován ve vyhlášce MŽP 166/2005 Sb (viz).

Evropsky významná lokalita je legislativně podložena v zákoně O ochraně přírody a krajiny (114/1992), který implementuje evropskou směrnici O stanovištích (92/43/EHS). Evropsky významná lokalita je zařazena nařízením vlády ČR do tzv. národního seznamu. Po schválení Evropskou Komisí je zapsána do tzv. evropského seznamu. Jako EVL jsou také chráněny sporné lokality.

1.13.1. Evropsky významná lokalita Podyjí - Kód lokality: CZ0624096

Kód lokality:	CZ0624096
Biogeografická oblast:	kontinentální, panonská
Rozloha lokality:	6267,0734 ha
Navrhovaná kategorie zvláště chráněného území:	NP
Kraj:	Jihomoravský kraj
Katastrální území:	Čížov, Havraníky, Hnanice, Horní Břečkov, Konice u Znojma, Lesná u Znojma, Lukov nad Dyjí, Mašovice u Znojma, Onšov na Moravě, Podmolí, Podmyče, Popice u Znojma, Sedlešovice, Vranov nad Dyjí, Znojmo-Hradiště, Znojmo- město

1.14. VYMEZENÍ POUŽÍVANÝCH POJMŮ.

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je definován zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění a jeho prováděcí vyhlášce č. 395/1992 Sb. Cílem systému je zachování a zvyšování biodiverzity v území, vytváření podmínek pro přirozený rozvoj společenstev živočichů a rostlin, udržení produkčních schopností krajiny a zvýšení ekologické stability krajiny.

Biocentrum je biotop [§ 3 písm. i) zákona] nebo soubor biotopů; v krajině [§ 3 písm. k) zákona], který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému [§ 3 písm. j) zákona]

Biokoridor je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

Biotop je soubor veškerých neživých a živých činitelů, které ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro druhy rostlin a živočichů

Biochora je geoekologická (fyzicko–geografická) jednotka, charakteristická určitým uspořádáním typologických jednotek nižšího řádu, především skupin typů geobiocénů

Bioregion je individuálně heterogenní jednotkou s charakteristickou mozaikou nižších jednotek – biochora a STG, plocha do 102 km² v ČR vymezeno celkem 90 bioregionů

Ekologické řady vyjadřují složení vegetace na kvalitě substrátu;. trofické řady na minerální zásobenosti a kyselosti: A oligotrofní, B mezotrofní, C nitrofilní, D kalcifilně bázická; hydrické řady na vlhkostním režimu:: 1suchá, 2omezená, 3normální, 4zamokřená, 5trvale mokrá. 6rašeliníštní

Ekoton je přechodové okrajové společenstvo na styku dvou biotopů s charakteristickými životními podmínkami a se zvýšenou druhovou diversitou

Interakční prvek (IP) je krajinný segment, který na lokální úrovni zprostředkovává příznivé působení ostatních ekologicky významných částí ÚSES (biocenter a biokoridorů) na okolní méně stabilní krajinu do větší vzdálenosti

Kostra ekologické stability je v současné době existující soubor ekologicky relativně stabilnějších krajinných segmentů, vymezený bez ohledu na jejich vzájemné vazby a funkční vztahy

Ruderalizace je proces spontánního šíření rostlin, vázaných původně na člověkem vytvářené stanoviště rumištního charakteru a hospodářsky nevyužívané plochy

Skupina typů geobiocénů (STG) je rámec určitých ekologických podmínek, indukovaný podobností rostlinných společenstev. Je to nejnižší používaná biogeografická jednotka. Celkem 200 skupin STG na území ČR .

Územní systém ekologické stability krajiny (dále jen "systém ekologické stability") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability

Významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability.

Vegetační stupně jsou jednotky vegetační struktury celých krajin a jejich typu makroklimatu závislé na výškovém a expozičním klimatu. Celkem 9 st. . 1–dubový, 2–bukodubový, 3–dubobukový, 4–bukový, 5–jedlobukový, 6–smrkojedlobukový, 7–smrkový, 8–klečový, 9–subalpínský a alpínský

1.15. ZAJIŠTĚNÍ PLNÉ FUNKCE ÚSES

1.15.1. Obecně

Řešené území se celkově jeví jako velice nestabilní a zranitelné již probíhajícími erozními jevy. Jako ekologicky nestabilní je hodnocena plošná rozlehlosti orných bloků a jejich slabá prostupnost pro biotu a pro nedostatek skladebních prvků KES.

Pro další rozvoj území v prostoru NP Podyjí jsou nutná následující opatření a zásady – vždy v souladu s aktuálním Plánem péče:

- Nahradit výsadby nepůvodních dřevin původními. Zamezit šíření invazních druhů. Snížit stav spárkaté zvěře
- Zamezit šíření invazních druhů
- Snížit stav spárkaté zvěře
- V případě travinných ekosystémů pravidelné kosení nebo pastva a odstraňování křovin

Pro další rozvoj území mimo plochu NP Podyjí jsou nutná následující opatření a zásady:

- Na LPF podporovat přirozené celkové zmlazení dřevin - vytvářet etážový, různověký porost s doplněnou dřevinnou skladbou, podpořit zejména přirozené zmlazení listnatých dřevin, doplnění dřevinné skladby dle STG
- při obnovách mýtních porostů uchovat v generativních porostech část porostní skupiny nebo semenných výstavků pro možnost vytváření přirozené obnovy lesa
- při zalesňování porostů po obnovách respektovat lesní typy a jejich příslušnou přirozenou druhovou skladbu, zejména při obnově svahových porostů.
- ve zvýšené míře uplatňovat meliorační dřeviny a dřeviny doplňkové pro daný druh lesních typů
- Na ZPF jsou doporučena realizovat mimo jiné tato opatření proti vodní erozi, zejména v místech s prokazatelnými erozními jevy:
 - návrh vhodného umístění pěstovaných plodin, včetně ochranného zatravnění
 - návrh pásového pěstování plodin
 - ochranné obdělávání (bezorebné setí/sázení, setí/sázení do mulče, setí/sázení do mělké podmítky, setí/sázení do ochranné plodiny)
 - Technická opatření zahrnují
 - protierozní meze dle návrhu interakčních prvků v rámci návrhu MÚSES
 - tvorba průlehů - zatravněné dráhy soustředěného odtoku
 - polní cesty s protierozní funkcí dle návrhu interakčních prvků v rámci návrhu MÚSES
 - pozemky v nivách toků obhospodařovat jako kompromisně využívané ekosystémy = snížit současnou intenzitu zem. výroby, převést ornou půdu v nivách toků na louky nebo na TTP
 - Dokončit realizace navržených částí biokoridorů
- V celé délce toku Klaperova potoka je vhodné udržet a doplnit luční porosty dle návrhu územního plánu v rozsahu návrhu ploch smíšených nezastavěného území.

2. TABULKOVÁ ČÁST

2.1. VYSVĚTLIVKY K TABULKOVÉ ČÁSTI:

ID	specifikace prvku v rámci katastrálního území	
NAZEV	položka uvádí název prvku – název se může u prvků opakovat v případě, že v prostoru se stejným názvem je navrženo více prvků	
PRVEK	význam prvku v rámci hierarchie a funkce ÚSES LC-lokální biocentrum LK-lokální biokoridor NC- nadregionální biocentrum NK- nadregionální biokoridor RC- regionální biocentrum RK- regionální biokoridor IP – interakční prvek	
ZDROJ	zdroj informace o ÚSES CR- Hodnota specifikace celostátní G-Hodnota specifikace generel ÚSES K- komplexní pozemková úprava, kde není schválený územní plán obce KU- komplexní pozemková úprava v souladu se schváleným územním plánem obce U- územní plán obce X- jiný zdroj Z- schválené Zásady územního rozvoje nebo Územní plán VÚC	
ZDR_POPIS	případná bližší specifikace zdroje informace	
KATASTR	název katastrálního území	
CHARAKTER1	lokalizace prvku a stručná charakteristika způsobu využití a stavu vegetačního krytu	
CHARAKTER2	lokalizace prvku a stručná charakteristika způsobu využití a stavu vegetačního krytu	
KAT_OCHR	výpis stávající ochrany prvku	
FUNKCNOST	uveden stávající ekologický význam plochy funkční navržený	
E_STAB	označení stupně ekologické stability	
	Stupeň ekologické stability	Typická společenstva, ekosystémy
	kód	charakteristika
	0	výrazně nestabilní, bez přiroz. ekolog. vazeb
	1	velmi málo ekologicky stabilní
	2	málo ekologicky stabilní
	3	středně ekologicky stabilní
	4	ekologicky velmi stabilní
	5	ekologicky nejstabilnější
STG	uvádí stanovištní podmínky prostřednictvím kódů skupin typů geobiocénů	

FYZIOTYP	zkratka v lokalitě převážně zastoupených fyziotypů aktuální vegetace MT -společenstva svěžích a mokřích luk SM -společenstva přirozených smrčín XT -společenstva suchomilných a teplomilných trávníků a lemů KU -společenstva kulturních lesů a pasek AT -společenstva acidofilních trávníků a keříčků SP -společenstva skal a mělkých půd KR -společenstva křovin lesních pláštíů VO -společenstva vodních a břehových společenstev SD -společenstva teplomilných doubrav PR -společenstva rašelin, slatin a pramenišť DH -společenstva dubohabrových hájů LO -společenstva lužních lesů a křovin AD -společenstva acidofilních doubrav SE -společenstva polních plevelů BO -společenstva reliktních acidofilních a vápnomilných borů RU -ruderální a silně nitrofilní bylinná společenstva SU – směs dřevin suťových lesů BU – společenstva bučinná
L_TYP	fytoecenologická nejmenší jednotka Skupiny lesních typů
OPATRENÍ1	uvádí základní návrhy opatření pro udržení a funkci funkčních i navržených prvků
OPATRENÍ2	uvádí základní návrhy opatření pro udržení a funkci funkčních i navržených prvků
OHROZENÍ	známé potenciální ohrožení lokality

2.2. BIOCENTRA

ID	NRBC07a
NAZEV	Údolí Dyje
PRVEK	NC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán Lesná u Znojma
KATASTR	Lesná u Znojma
CHARAKTER1	Rozsáhlé území podél středního toku Dyje, na části bývalá vojenská střelnice, při severním okraji NP Podyjí, v jeho ochranném pásmu
CHARAKTER2	Mezi nejvýznamnější biotopy patří plošně rozsáhlé porosty hercynských duboh Oblast je výjimečná svou biologickou rozmanitostí z hlediska zastoupení typů biotopů.
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., Ptačí oblast CZ0621032 Podyjí, EVL CZ0624096 Podyjí, Národní park Podyjí.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	4
STG	2B3,,3B5,1B3,2BC3,3B3
FYZIOTYP	DH,KU
L_TYP	3S6,2S4,3D7,3H5,3L1
OPATRENI1	Nahradiť výsadby nepůvodních dřevin původními. Zamezit šíření invazních druhů. Snížit stav spárkaté zvěře.
OPATRENI2	V případě travinných ekosystémů pravidelné kosení nebo pastva a odstraňování křovin.
OHROZENI	Lesní porosty jsou ovlivněny především nevhodným hospodařením v minulosti. Omezení pastvy a kosení travních porostů by mohlo vést k jejich degradaci.

ID	NRBC07b
NAZEV	Údolí Dyje
PRVEK	IP
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán Lesná u Znojma
KATASTR	Lesná u Znojma
CHARAKTER1	Rozsáhlé území podél středního toku Dyje, plocha při severním okraji NP Podyjí,
CHARAKTER2	Mezi nejvýznamnější biotopy patří plošně rozsáhlé porosty hercynských duboh Oblast je výjimečná svou biologickou rozmanitostí z hlediska zastoupení typů biotopů.
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., Ptačí oblast CZ0621032 Podyjí, EVL CZ0624096 Podyjí, Národní park Podyjí.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3B3
FYZIOTYP	DH,KU
L_TYP	3B2
OPATRENI1	Nahradiť výsadby nepůvodních dřevin původními. Zamezit šíření invazních druhů. Snížit stav spárkaté zvěře.
OPATRENI2	V případě travinných ekosystémů pravidelné kosení nebo pastva a odstraňování křovin.
OHROZENI	Lesní porosty jsou ovlivněny především nevhodným hospodařením v minulosti. Omezení pastvy a kosení travních porostů by mohlo vést k jejich degradaci.

2.3. BIOKORIDORY

ID	K01
NAZEV	Klaperův. potok
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán Lesná u Znojma
KATASTR	Lesná u Znojma
CHARAKTER1	Břehový porost a část luk na Klaperově potoce. Část pozemků zorněna.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	
FUNKCNOST	navržený
E_STAB	3
STG	3B4
FYZIOTYP	KU,LO
L_TYP	
OPATRENI1	Ke stávajícímu břehovému porostu přičlenit pás šířky 20 m a osázet dřevinami dle STG
OPATRENI2	
OHROZENI	

ID	K02
NAZEV	Na tesařových
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán Lesná u Znojma
KATASTR	Lesná u Znojma
CHARAKTER1	Větrolam - ochranný lesní pás. Tvořen lípou a topolem.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	2B3
FYZIOTYP	KU,SE
L_TYP	2S2,2H5,
OPATRENI1	V lesních porostech je nutno cílit jejich obhospodařování způsobem, tak aby získaly v budoucnu úlohu biokoridorů.
OPATRENI2	Cílová společenstva: lesní mezofilní.
OHROZENI	

ID	K03
NAZEV	Mezi silnicemi
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán Lesná u Znojma
KATASTR	Lesná u Znojma
CHARAKTER1	Orná půda mezi prostorem silnice a větrolamu.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	
FUNKCNOST	navržený
E_STAB	1
STG	3AB3,3B3
FYZIOTYP	SE
L_TYP	
OPATRENI1	Na orné půdě nově založit bk v šířce 15 m, Navržený biokoridor s cílovým společenstvem – ekosystém lesní.
OPATRENI2	Druhová skladba dřevin dle STG.
OHROZENI	

ID	K04
NAZEV	Mezi silnicemi
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán Lesná u Znojma
KATASTR	Lesná u Znojma
CHARAKTER1	Orná půda mezi prostorem silnice a větrolamu.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	
FUNKCNOST	navržený
E_STAB	1
STG	3AB2
FYZIOTYP	SE
L_TYP	
OPATRENI1	Na orné půdě nově založit bk v šířce 15 m, Navržený biokoridor s cílovým společenstvem – ekosystém lesní.
OPATRENI2	Druhová skladba dřevin dle STG.
OHROZENI	

ID	K05
NAZEV	Mezi silnicemi
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán Lesná u Znojma
KATASTR	Lesná u Znojma
CHARAKTER1	Orná půda mezi prostorem NP a silnicí.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	ochranné pásmo Národního parku Podyjí
FUNKCNOST	navržený
E_STAB	1
STG	3AB2
FYZIOTYP	SE
L_TYP	
OPATRENI1	Na orné půdě nově založit bk v šířce 15 m, Navržený biokoridor s cílovým společenstvem – ekosystém lesní.
OPATRENI2	Druhová skladba dřevin dle STG.

2.4. INTERAKČNÍ PRVKY

ID	NAZEV	P	KATASTR	CHARAKTER1	FUNKCNOST	STG	OPATRENÍ1
I01	Na tesařových	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I02	Na tesařových	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Ohrožení vodní erozí.	navržený	3AB3,3B3	Navržen protierozní průleh nebo pás - liniové výsadby keřů.
I03	Na tesařových	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I04	Na tesařových	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I05	Na tesařových	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3AB3,3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
I06	Mitrštuky	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I07	Na prátnech	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I08	Na prátnech	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I09	Na prátnech	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I10	U tratě	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3AB3,3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
I11	U tratě	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3AB3,3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
I12	Mlýnek	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3AB3,3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
I13	Mlýnek	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3AB3,3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
I14	u lihovaru	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG

ID	NAZEV	P	KATASTR	CHARAKTER1	FUNKCNOST	STG	OPATRENI1
115	u lihovaru	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
116	Na prátnech	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
117	Mlýnek	IP	Lesná u Znojma	Keřový lem s polní nezpevněnou cestou.	navržený	3AB3,3B3	Bez zásahu - uchovat skupiny keřů, případně rozšířit do pole
118	Lesná v obci	IP	Lesná u Znojma	Keřový lem s polní nezpevněnou cestou.	navržený	3AB3,3B3	Bez zásahu - uchovat skupiny keřů, případně rozšířit do pole
119	Lesná v obci	IP	Lesná u Znojma	Keřový lem s polní nezpevněnou cestou.	navržený	3AB3,3B3	Bez zásahu - uchovat skupiny keřů, případně rozšířit do pole
120	Lesná v obci	IP	Lesná u Znojma	Keřový lem s polní nezpevněnou cestou.	navržený	3AB3,3B3	Bez zásahu - uchovat skupiny keřů, případně rozšířit do pole
121	Lesná v obci	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
122	u lihovaru	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3AB3,3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
123	Lesná v obci	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3AB3,3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
124	Lesná v obci	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty.	navržený	3AB3,3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
125	silnice 398 Znojmo-Vranov	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
126	silnice 398 Znojmo-Vranov	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
127	silnice 398 Znojmo-Vranov	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
128	silnice 398	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
129	Silnice do do H. Břečkova	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
130	Silnice do do H. Břečkova	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
131	Silnice do do H. Břečkova	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
132	Silnice do do H. Břečkova	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin

ID	NAZEV	P	KATASTR	CHARAKTER1	FUNKCNOST	STG	OPATRENI1
I33	Silnice do do H. Břečkova	IP	Lesná u Znojma	Stávající stromořadí ovocných stromů podél silnice	funkční	3B3	Uchovat stromořadí ovocných stromů – běžné údržby ovocných dřevin
I34	Na křížích	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v mělké depresi.	navržený	3B3	Zatravnit infiltrační pásmo, okraje k poli vymezit skupinami dřevin
I35	Na křížích	IP	Lesná u Znojma	Orná půda v rozlehlém bloku. Návrh v poloze původní cesty	navržený	3B3	Založení (obnovu) polní cesty s výsadbovým pásem stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I36	Na křížích	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
I37	Na křížích	IP	Lesná u Znojma	Úzké eutrofizované travinobylinné pásy podél nezpevněné polní cesty, bez dřevin	navržený	3B3	Výsadbový pás stromů a keřů šířky 3 m. V dřevinné skladbě budou zastoupeny výhradně domácí druhy dřevin. dle STG
I38	Na křížích	IP	Lesná u Znojma	Stávající zpevněná cesta, ze severní strany nové výsadby ovocných stromů.	navržený	3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí, v místech již vysazených stromů běžné údržby.
I39	Na křížích	IP	Lesná u Znojma	Stávající zpevněná cesta, ze severní strany nové výsadby ovocných stromů.	navržený	3B3	Založení výsadby - ovocné stromořadí
I40	U koupaliště	IP	Lesná u Znojma	Stávající alej jírovců podél cesty k ZD	funkční	3AB2	Pravidelná údržba alej arboristy.
I41	U koupaliště	IP	Lesná u Znojma	Louky na Klaperově potoce	funkční	4B4	Mezofilní louky je třeba nadále pravidelně kosit.
I42	Na Hájkách	IP	Lesná u Znojma	Stávající porost dřevin podél polní cesty. Převládají keře.	funkční	3AB3,3B3	Bez zásahu - uchovat skupiny keřů.

2.5. POTŘEBA PLOCHY PRO ZALOŽENÍ MÚSES NA ZPF

Pořadové číslo:	Název:	Plocha ZPF (m2):	Význam:
Viz Hlavní výkres	Biocentra	,0	LC
Viz Hlavní výkres	Biokoridory	17 629,0	LK
Viz Hlavní výkres	Interakční prvky	84 432,0	IP
celkem v k.ú. Lesná u Znojma		102 061 m2	